

Samlenotat

4. januar 2024

- 1) Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen i 2022
KOM-dokument foreligger ikke
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet

2

Dagsordenspunkt 1: Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen i 2022

KOM-dokument foreligger ikke.

Revideret udgave af samlenotat forud for ECOFIN den 9. november 2023. Ændringer er markeret med streg i venstre margen.

1. Resume

Revisionsretten præsenterede på ECOFIN den 9. november 2023 sin årsberetning om EU's budgetgennemførelse for regnskabsåret 2022. På baggrund af årsberetningen forventes ECOFIN den 12. marts 2024 at vedtage sin rådsbenstilling til Europa-Parlamentet om decharge for regnskabsåret 2022.

Retten skønner på baggrund af sin revision, at den mest sandsynlige fejlrate i betalingerne som helhed er 4,2 pct. i 2022. Det er en stigning i forhold til 2021, hvor fejlraten var 3,0 pct. Revisionsretten har på baggrund heraf afgivet en negativ erklæring om betalingerne som helhed. Regeringen finder dette meget utilfredsstillende. Ligeledes finder regeringen det utilfredsstillende, at Revisionsretten har været nødsaget til at afgive en erklæring med forbehold om Genopretnings- og Resiliensfaciliteten. Regeringen finder det dog tilfredsstillende, at Revisionsretten for 16. år i træk har kunnet give en positiv erklæring om regnskaberne's rigtighed. Regeringen vil ydermere arbejde for at styrke fokus på effektmåling og EU-budgettets resultatopnåelse i forbindelse med fremtidige årsrapporter.

Sagen har isoleret set hverken lovgivningsmæssige eller økonomiske konsekvenser.

2. Baggrund

Ifølge Lissabon-traktatens artikel 319 meddeler Europa-Parlamentet Kommissionen decharge for budgetgennemførelsen efter henstilling fra Rådet. Kommissionen skal efterfølgende træffe passende foranstaltninger for at efterkomme bemærkningerne i såvel Parlamentets afgørelse som Rådets henstilling om decharge.

Revisionsrettens årsberetning om EU-budgetgennemførelsen blev offentliggjort d. 4. oktober 2023. Revisionsretten præsenterede på ECOFIN den 9. november 2023 sin årsberetning om EU's budgetgennemførelse for regnskabsåret 2022. Rådet skal i forlængelse heraf udarbejde en henstilling til Europa-Parlamentet. ECOFIN forventes at vedtage henstillingen den 12. marts 2024.

Revisionsrettens årsberetning og revisionserklæring

Revisionsrettens revisionserklæring bygger på revisionen af EU-budgettets indtægter og udgifter og afgives til Europa-Parlamentet og Rådet til brug for institutionernes dechargebehandling, jf. også TEUF artikel 287, stk. 1. Erklæringen er todelt og hviler på Revisionsrettens kontrol af henholdsvis regnskaberne's rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.

Fsva. regnskaberne rigtighed undersøger Revisionsretten, hvorvidt Kommissionen har sikret anvendelsen af de korrekte regnskabsregler, og om Kommissionens foranstaltninger giver en rimelig sikkerhed for, at det endelige konsoliderede årsregnskab giver et retvisende billede af EU's finanser. Revisionsretten udtaler sig på den baggrund om, hvorvidt EU's endelige konsoliderede årsregnskab rapporterer pengestrømme og finansielle resultater fuldstændigt og nøjagtigt, og om aktiverne og passiverne er registreret korrekt ved årets udgang.

På baggrund af revisionen af de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed drager Revisionsretten dels en række generelle konklusioner om overvågnings- og kontrolsystemernes effektivitet, og fastslår dels den mest sandsynlige fejlrate vedrørende samtlige indtægts- og udgiftstransaktioner fordelt på budgettets hovedområder. Revisionsretten opererer med et acceptabelt fejlniveau¹ på 2 pct. Revisionsrettens metode er baseret på en repræsentativ stikprøve fra en række medlemslande, men revisionen giver ikke en vurdering af forvaltningen i de enkelte medlemslande.

Revisionsretten reviderer ligeledes udgifterne under Genopretnings- og Resiliensfaciliteten. Retten kontrollerer betalingsanmodninger fra medlemslandene og den formelle rigtighed af opnåelsen af de mål og milepæle, som indgår heri.

Som et pilotforsøg ifm. regnskabsårene 2019-2021 offentliggjorde Revisionsretten en separat rapport vedr. performance for programmerne under EU-budgettet. Fra og med beretningen om regnskabsåret 2022 offentliggøres én samlet beretning indeholdende et kapitel om EU-budgettets performance. Kapitlet indeholder primært henvisninger til Revisionsrettens tidligere særberetninger om udvalgte politikområder samt en opfølgning på anbefalinger fra Revisionsretten i 2019.

3. Formål og indhold

Det overordnede formål med Revisionsrettens årsberetning er at vurdere og give erklæring til Europa-Parlamentet og Rådet om rigtigheden af EU's konsoliderede regnskab og om transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed. Revisionsretten agerer som den eksterne revisor af EU's finanser med henblik på at beskytte EU's finansielle interesser, navnlig ved at bidrage til at forbedre EU's økonomiske forvaltning.

Retten skønner på baggrund af revisionen, at den mest sandsynlige fejlrate som helhed ligger på 4,2 pct. i 2022. Det er en stigning i forhold til 2021, hvor den anslåede fejlforekomst var 3,0 pct.

¹ Den estimerede fejlrate er baseret på de anslåede finansielle effekter af de fejl, der kan kvantificeres. Ud fra dette beregnes fejlenes estimerede indvirkning på budgettet ved at ekstrapolere de kvantificerede fejl til brug for fastlæggelsen af "den mest sandsynlige fejlforekomst".

Revisionsretten giver for 16. år i træk en positiv erklæring vedrørende regnskaberne's rigtighed, idet EU's regnskab i al væsentlighed giver et retvisende billede af EU's finansielle stilling og af resultaterne af transaktioner og pengestrømme.

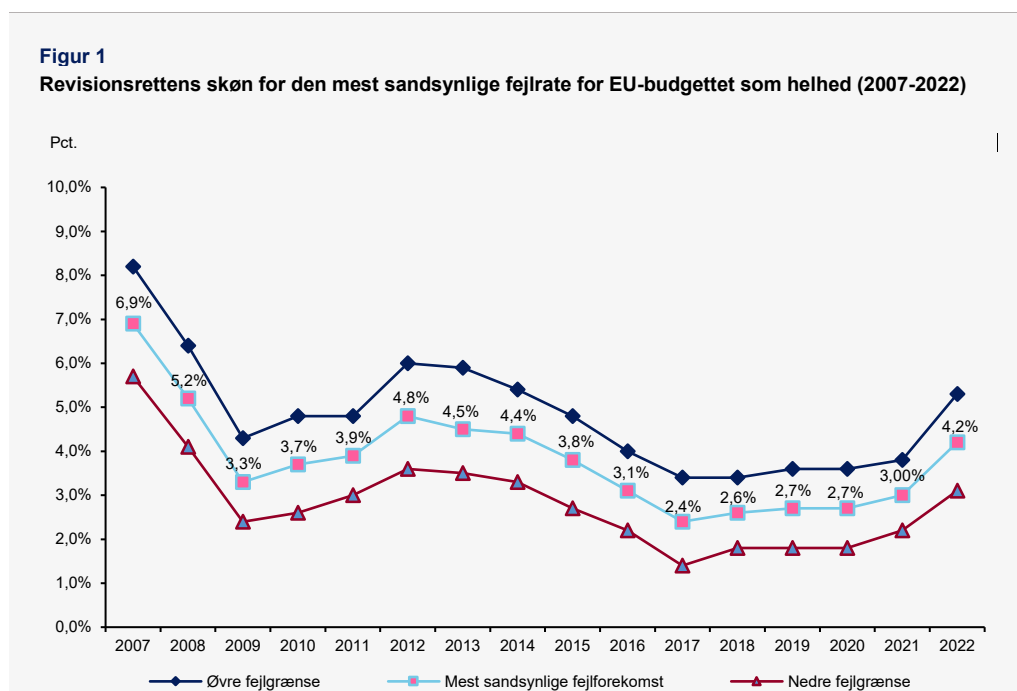
Med hensyn til underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed, konkluderer Retten følgende:

- Retten afgiver en *positiv erklæring* vedr. EU's egne indtægter
- Retten afgiver en *erklæring med forbehold* vedr. genopretningsfaciliteten, som er hovedkomponenten i EU's genopretningsinstrument (*NextGenerationEU*). Det er andet år, hvor en erklæring om genopretningsfaciliteten gives. I 2022 blev der gennemført 13 betalingsanmodninger, hvoraf Retten fandt, at 15 ud af 281 revidere mål og milepæle fordelt på 11 betalinger var påvirket af problemer med den formelle rigtighed af opfyldelsen af mål og milepæle.
- Retten afgiver en *negativ erklæring* om udgifterne som helhed. Det er fjerde år i træk, at der afgives en negativ erklæring herom. Den negative erklæring forklares med den nævnte fejlrate på 4,2 pct. Herunder udgør udgifter med høj risiko, særligt godtgørelsesbaserede udgifter, størstedelen af fejlraten med en anslået fejlforekomst på 6,0 pct. (4,7 pct. i 2021). Denne gruppe af udgifter udgør samtidig en større del af de samlede udgifter i 2022 (66 pct.) end i 2021 (63 pct.)

Uddybende om fejlraten og dens udvikling over tid

Revisionsretten påpeger, at skønnet over fejlforekomsten i EU-budgettet ikke er en måling af svig, ineffektivitet eller spild. Det er et skøn over, hvor mange af midlerne der ikke burde have været udbetalt, fordi de ikke blev anvendt i overensstemmelse med de gældende regler og bestemmelser. Svig derimod er forsætlig vildledning for vindings skyld. Sager, hvor der er konkret mistanke om svig indberettes til OLAF, Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig, som i fornødent omfang efterforsker og følger op på sagerne. Revisionsretten oplyser, at den i 2022 sendte 14 sager til OLAF med mistanke om svig på grundlag af 760 reviderede transaktioner. I 2021 var der ifølge Revisionsretten 15 sådanne sager, og i 2020 seks.

Retten skønner på baggrund af revisionen, at den mest sandsynlige fejlrate som helhed ligger på 4,2 pct. i 2022. Der er tale om en stigning i fejlraten på 1,2 procentpoint fra 2021, hvor fejlraten var 3,0 pct., *jf. figur 1*.

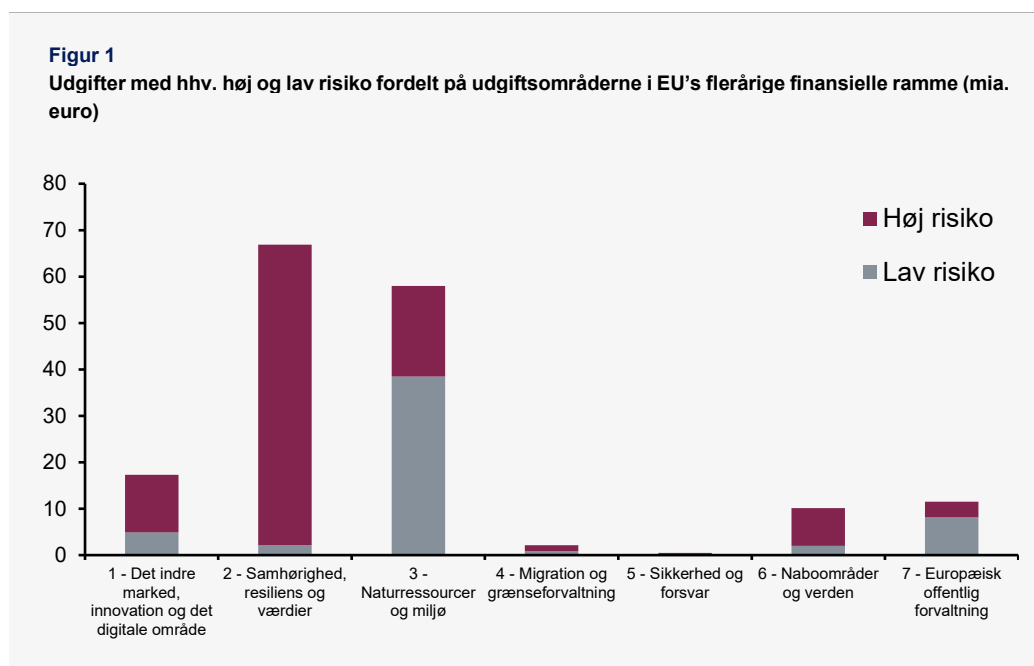

Kilde: Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen for 2022

Uddybende om fejlraten for forskellige udgiftstyper

Igen i år peger Revisionsretten på en klar sammenhæng mellem måden, udgifter afholdes på, og risikoen for fejlforekomster. Revisionsretten skelner mellem områder, hvor der vurderes at være høj hhv. lav risiko i forhold til lovlighed og formel rigtighed. Områder med *høj risiko* er hovedsagligt godtgørelsesordninger, hvor EU godtgør støtteberettigede omkostninger til en støttemodtager på baggrund af en udgiftsanmeldelse. Områder med *lav risiko* er hovedsagligt rettighedsordninger, hvor der ikke godtgøres bestemte udgifter, men midlerne udbetales, når visse betingelser er opfyldt.

Fejlforekomsten for udgifter med høj risiko estimeres i 2022 at udgøre 6,0 pct. mod 4,7 pct. i 2021. Samtidig er andelen af udgifter med høj risiko steget fra 63 pct. i 2021 til 66 pct. i 2022. Fordelingen af udgifter med hhv. høj og lav risiko fordelt på udgiftsområderne i EU's flerårige finansielle ramme er vist i *figur 2*.

Kilde: Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen for 2022

Uddybende om de enkelte udgiftsområder

Fejlratene varierer på tværs af udgiftsområderne. For 2022 har Revisionsretten estimeret en fejlrate specifikt for tre udgiftsområder, hvor stikprøven indeholdt en tilstrækkelig stor mængde transaktioner. For udgiftsområde 1 – ”Det indre marked, innovation og det digitale område” estimeres fejlraten til 2,7 pct., for udgiftsområde 2 – ”Samhørighed, resiliens og værdier” estimeres fejlraten til 6,4 pct. og for udgiftsområde 3 – ”Naturressourcer og miljø” estimeres fejlraten til 2,2 pct.

Udgiftsområde 1 - Det indre marked, innovation og det digitale område

Udgiftsområdet forvaltes hovedsageligt direkte af Kommissionen, som udbetaler tilskud til offentlige eller private støttemodtagere, som deltager i et EU-projekt. Størstedelen af udgiftsområdet udgøres af forsknings- og innovationsprogrammet Horizon. Derudover indeholder udgiftsområdet en række programmer vedr. rummet, transport, energi og digitale tjenester samt investeringsfonden InvestEU.

Hovedparten af de konstaterede fejl inden for udgiftsområdet skyldes ikke-støtteberettigede direkte personaleomkostninger, alvorlige overtrædelser af reglerne for offentlige udbud samt andre ikke-støtteberettigede omkostninger, herunder til underentreprise. En stor del af fejlraten kan henføres til fejl i anmeldelsen af personaleomkostninger i forskningsprogrammerne, hvor Revisionsretten peger på, at reglerne er komplekse på trods af bestræbelser på forenkling. Denne konklusion er enslydende med årsrapporten for 2021. Revisionsretten peger derudover på svagheder i Kommissionens dokumentation ifm. brug af såkaldte ”faste engangsbeløb” i udmøntningen af programmer, som er indført mhp. at lette den administrative byrde.

Revisionsretten anbefaler på baggrund af revisionen, at Kommissionen 1) foretager en evaluering af, om visse typer projekter er uegnede til finansiering med faste engangsbeløb samt af risikoen for uregelmæssigheder og svig, 2) vurderer, om tilskud med faste engangsbeløb er hensigtsmæssige til projekter med store budgetter, 3) sikrer, at ansøgninger om tilskud med faste engangsbeløb evalueres under behørig hensyntagen til de relevante benchmarks og dokumenteres på passende vis, 4) yderligere præciserer kravene til korrekt gennemførelse af tilskud i form af faste engangsbeløb, samt 5) fastsætter omfanget af sine efterfølgende kontroller af tilskud i form af faste engangsbeløb, så de omfatter områder med høj risiko.

Udgiftsområde 2 – Samhørighed, resiliens og værdier

Udgiftsområdet består af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Socialfond, Erasmus+, rentebetalingen til de fælles genopretningslån samt andre mindre ordninger. Hovedparten af udgifterne afholdes under delt forvaltning mellem Kommissionen og medlemslandene.

Revisionsretten fremhæver, at fejlene under udgiftsområdet særligt skyldes ikke-støtteberettigede udgifter og overtrædelse af udbuds- og statsstøttereglerne. Revisionsretten peger derudover på, at den eksisterende kontrol hos medlemsstaternes revisionsmyndigheder fortsat ikke er tilstrækkelig til at afbøde den iboende risiko på udgiftsområdet. Disse fejltypen er ligeledes medvirkende til en højere fejlrate inden for udgiftsområdet sammenlignet med årsrapporten for 2021.

Revisionsretten anbefaler på baggrund af revisionen, at Kommissionen 1) styrker foranstaltninger til at afhjælpe tilbagevendende fejl, 2) ved afslutningen af programmerne for 2014-2020 kontrollerer, at der ifm. store projekter kun er blevet godkendt udgifter, hvor den er blevet underrettet om disse projekter, 3) ifm. programmerne for 2021-2027 planlægger og gennemfører fokuserede tematiske revisioner om interessekonflikter, 4) ifm. afslutningsrevisioner for 2014-2020 udfører målrettede kontroller for at sikre medlemsstaternes anvendelse af nødvendig finansiel korrektion for fejl, 5) sikrer, at medlemsstaternes revisionsmyndigheder har egnede metoder til kontrol af egenerklærings pålidelighed og gyldighed, 6) ifm. programmerne for 2021-2027 udfører fokuserede tematiske revisioner, fastsætter minimumskrav til medlemsstaternes revisionsmyndigheder og over for medlemsstaterne gentager disse forpligtelser mht. at rapportere om svig, samt 7) fremrykker datoen for udrulning af det fælles integrerede IT-værktøj til datamining og risikovurdering fra 2028 til 2025.

Udgiftsområde 3 – Naturressourcer og miljø

Udgiftsområdet omfatter den fælles landbrugspolitik samt øvrige mindre programmer. Størstedelen af udgiftsområdet udgøres af direkte betalinger, som finansieres fuldt ud af EU-budgettet. En mindre del udgøres af programmer for udvikling af landdistrikter og markedsforanstaltninger, som medfinansieres af medlemsstaterne. Udgifterne afholdes under delt forvaltning mellem Kommissionen og de nationale betalingsmyndigheder.

Revisionsretten estimerer fejlraten for udgiftsområdet til 2,2 pct., hvilket er over væsentlighedsgrænsen på 2 pct. Revisionsretten noterer, at dens resultater indikerer, at fejlforekomsten ikke var væsentlig for de direkte betalinger, som udgør ca. 2/3 af de samlede landbrugsudgifter. Fejlforekomsten er dog stadig væsentlig for andre udgiftsområder, bl.a. udvikling af landdistrikter og markedsforanstaltninger. Fejlraten forklares hovedsageligt med ikke-støtteberettigede modtagere, aktiviteter, projekter og udgifter samt angivelse af unøjagtige oplysninger om arealer eller dyr. Revisionsretten fremhæver, at fejlraten kunne have været reduceret med 1,3 procentpoint, hvis betalingsmyndighederne havde anvendt alle tilgængelige oplysninger ved tilskudsudmålingen.

Revisionsretten anbefaler på baggrund af revisionen, at Kommissionen fortsat overvåger, hvor nøjagtigt medlemsstaterne vurderer det støtteberettigede areal i markedsidentifikationssystemet, eftersom landbrugsareal vil være grundlaget for præstationsindikatorerne under den nye fælles landbrugspolitik for 2023-2027.

Udgiftsområde 4 og 5 – Migration og grænseforvaltning samt Sikkerhed og forsvar
Udgiftsområderne præsenteres samlet af Revisionsretten, og udgøres af en række fonde for asyl-, migrations-, integrations- og grænseforvaltningsarbejde samt Fonden for Intern Sikkerhed. Størstedelen af udgifterne i disse fonde udmøntes under delt forvaltning mellem Kommissionen og medlemsstaterne (eller associerede Schengenlande). Derudover omfatter udgiftsområdet en række decentrale agenturer, herunder Frontex.

Stikprøvens størrelse giver for dette udgiftsområde ikke mulighed for at estimere en fejlrate. Revisionsretten peger dog på, at der er blevet konstateret fejl vedrørende ikke-støtteberettigede omkostninger og offentlige udbud.

På baggrund af revisionen anbefaler Revisionsretten, at Kommissionen foretager en mere målrettet kontrol af udgifternes støtteberettigelse og specifikt fokuserer på potentielle risici knyttet til f.eks. udgifts- eller støttemodtagertypen.

Udgiftsområde 6 – Naboområder og verden

Udgiftsområdet omfatter instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt arbejde – et globalt Europa (NDICI), instrumentet til førtiltrædelsesbistand og humanitære hjælpeforanstaltninger samt andre mindre aktioner og programmer. Størstedelen af udgifterne udmøntes ved direkte eller indirekte forvaltning.

Stikprøvens størrelse giver for dette udgiftsområdet ikke mulighed for at estimere en fejlrate. Revisionsretten konkluderer, at der er stor risiko for fejl i udgiftsområdet. De mest almindelige fejl inden for udgiftsområdet var udbetaling af tilskud for ikke-støtteberettigede omkostninger, manglende dokumentation, offentlige udbud og ikke-afholdte udgifter. Revisionsretten konstaterer derudover svagheder i Kommissionens risikovurderinger og interne kontroller.

På baggrund af revisionen anbefaler Revisionsretten, at Kommissionen 1) styrker kontrollen for at forebygge irregulære ændringer af forslag i kontraktindgåelsesfasen, 2) gennemfører risikovurderinger som krævet i proceduremanualen, 3) fastsætter en passende tidsramme for kontrahenters forelæggelse af udgiftskontrolrapporter vedrørende tilskudsftaler, samt 4) styrker kontrollen for kun at inkludere relevante ordrer i beregningen af GD NEAR's korrektionskapacitet.

Udgiftsområde 7 – Europæisk offentlig forvaltning

Udgiftsområdet omfatter udgifter til personale, bygninger, udstyr, energi og øvrige administrative omkostninger for EU's institutioner.

Revisionsretten konkluderer, at fejlraten er under væsentlighedstærsklen, dog uden at estimere en konkret fejlrate. De hyppigst konstaterede fejl vedrører offentlige udbud fsva. Europa-Parlamentets udgifter til politiske grupper. Derudover konstaterede Revisionsretten fejl vedrørende EU-delegationernes indkøb og lokale ansættelser.

På baggrund af revisionen anbefaler Revisionsretten, at Europa-Parlamentets administration styrker sin vejledning om de politiske gruppers gennemførelse af budgetbevillinger samt at Parlamentets Præsidium gennemfører foranstaltninger mhp. at sikre de politiske gruppers effektive anvendelse af interne regler og overholdelse af udbudsreglerne.

Uddybende om genopretnings- og resiliensfaciliteten

Revisionen af genopretnings- og resiliensfaciliteten adskiller sig fra revisionen af EU's budget, idet udbetaling af midler sker efter en vurdering af opfyldelsen af de mål og milepæle, der indgår i de enkelte medlemsstaters genopretningsplaner. Der sker dermed ikke vurdering i Kommissionen af, hvorvidt de enkelte omkostninger er støtteberettigede, overholder reglerne om udbud og statsstøtte mv., da dette ansvar påhviler medlemsstaterne.

Udgifterne under genopretningsfaciliteten var for første gang omfattet ifm. årsberetningen for 2021, hvor betalingsanmodningen fra Spanien var den eneste gennemførte betalingsanmodning. I 2022 er 13 betalingsanmodninger på i alt 46,9 mia. euro gennemført og således omfattet af årsberetningen. Retten har konstateret problemer med den formelle rigtighed for 15 af 281 reviderede mål og milepæle, hvilket påvirker 11 af de 13 betalinger. Seks af betalingerne var væsentlig fejlbehæftede.

Revisionsretten anfører, at de 15 mål og milepæle enten ikke var tilfredsstillende opfyldt, eller at støtteberettigelsesbetingelserne ikke var overholdt. Endvidere fandt Retten seks tilfælde af svagheder i udformningen af målene eller milepælene, herunder en for vag definition af mål og milepæle. Fsva. fem af betalingerne konstaterede Retten i alt 11 problemer med pålideligheden af de oplysninger, som medlemsstaterne havde givet i deres forvaltningserklæringer.

På baggrund af revisionen anbefaler Revisionsretten, at Kommissionen 1) forbedrer sine foreløbige vurderinger og efterfølgende revisioner ved at kontrollere overholdelsen af specifikke centrale bestemmelser samt ændrer sine efterfølgende revisioner, så de kontrollerer, om mål, der tidligere er blevet vurderet som opfyldt, eventuelt er blevet omgjort, og 2) kontrollerer, at de vurderede genopretnings- og resiliensplaner fastsætter og klart definerer mål og milepæle vedr. alle centrale elementer i foranstaltningerne.

Det bemærkes, at Danmarks første betalingsanmodning blev endeligt gennemført i 2023, og således ikke er omfattet af årsberetningen for 2022.

4. Europa-Parlamentet udtalelser

Europa-Parlamentet har endnu ikke udtalt sig, idet Rådets henstilling indgår som en del af Europa-Parlamentets beslutningsgrundlag. Parlamentet forventes at træffe afgørelsen om afgivelse af decharge i maj 2024.

5. Nærhedsprincippet

Dechargeproceduren vedrørende Kommissionens gennemførelse af EU-budgettet foretages på EU-niveau. Regeringen skønner derfor, at sagen er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Rådets behandling af årsberetningen har ingen lovgivningsmæssige eller økonomiske konsekvenser og ej heller konsekvenser for beskyttelsesniveauet.

8. Høring

Rigsrevisionen er som national revisionsinstitution samarbejdspartner for Revisionsretten, jf. Lissabon-traktatens artikel 287, stk. 3. Dette indebærer bl.a., at Rigsrevisionen deltager ved Rettens revisionsbesøg i Danmark

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Årsrapporten har alene været præsenteret på teknisk niveau på nuværende tidspunkt. Der er derfor ikke kendskab til de øvrige landes konsoliderede positioner. Erfaringsmæssigt er der forskellige opfattelser af, hvilket billede, der med Revisionsrettens erklæring er baggrund for at tegne. Af samme grund er der erfaringsmæssigt ligeledes forskellige opfattelser af den rette overordnede tone i Rådets henstilling samt hvilke midler, der skal tages i brug for at nedbringe fejlraten.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen finder det meget utilfredsstillende, at den overordnede fejlrate anslås til 4,2 pct. i 2022, hvilket er over væsentlighedstærsklen på 2 pct. og samtidigt udgør en væsentlig stigning i den anslåede fejlrate. Regeringen anser stigningen i fejlraten som et tegn på, at der ikke er sket den nødvendige forbedring af rigtigheden og

lovligheden af EU's udbetalinger. Regeringen finder det derfor vigtigt, at de identificerede problemer adresseres tilstrækkeligt af Kommissionen og medlemslandene med henblik på, at fejlraten nedbringes hurtigst muligt.

Regeringen finder det tilfredsstillende, at Revisionsretten for 16. år i træk har kunnet give en positiv erklæring om regnskabernes rigtighed og dermed anser EU's regnskaber for at give et retvisende billede af indtægter og udgifter samt EU's finansielle stilling. Regeringen finder det ligeledes tilfredsstillende, at der har kunnet afgives en positiv erklæring vedr. EU's egne indtægter.

Regeringen finder det meget utilfredsstillende, at Revisionsretten har været nødsaget til at afgive en negativ erklæring for betalingerne som helhed.

Regeringen anerkender, at forvaltningen og kontrollen med EU-budgettet er en kompliceret opgave. Derfor er det en central prioritet for regeringen, at der fokuseres på de bagvedliggende årsager til kompleksiteten, og at der arbejdes hen imod enklere regler, som vil lette administrationen for både myndigheder og støttemodtagere. Det er samtidig regeringens holdning, at krav om mere kontrol skal stå mål med de administrative byrder og den finansielle risiko for EU-budgettet i de enkelte medlemslande.

Regeringen finder det ligeledes utilfredsstillende, at Revisionsretten har været nødsaget til at afgive en erklæring med forbehold om Genopretnings- og resiliensfaciliteten. Regeringen finder det vigtigt, at Kommissionen i samarbejde med medlemslandene styrker definitionen af nye mål og milepæle ved eventuelle fremtidige revisioner af planerne, samt at Kommissionen fører en proportional kontrol med medlemslandene ift. overholdelse af støtteberettigelseskriterierne i forordningen om Genopretnings- og resiliensfaciliteten.

Regeringen ser med beklagelse på, at Revisionsretten ikke har udgivet en særskilt rapport om EU-budgettets performance, og at det kapitel i årsrapporten, som skulle træde i stedet for, hovedsageligt henviser til tidligere særrapporter. Regeringen vil arbejde for, at Revisionsretten i fremtidige rapporten styrker sit fokus på effektmåling og vurdering af resultatopnåelsen. Det er væsentligt for at sikre, at EU's budget prioriteres til områder med reel EU-merværdi.

Regeringen tillægger Revisionsrettens konklusioner central betydning og finder det væsentligt, at Revisionsrettens anbefalinger fuldt ud adresseres i dechargeproceduren og implementeres af Kommissionen og medlemsstaterne. Regeringen finder det derfor centralt, at ovenstående afsejles tilstrækkeligt i Rådets henstilling om decharge.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen blev forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering d. 3. november 2023.